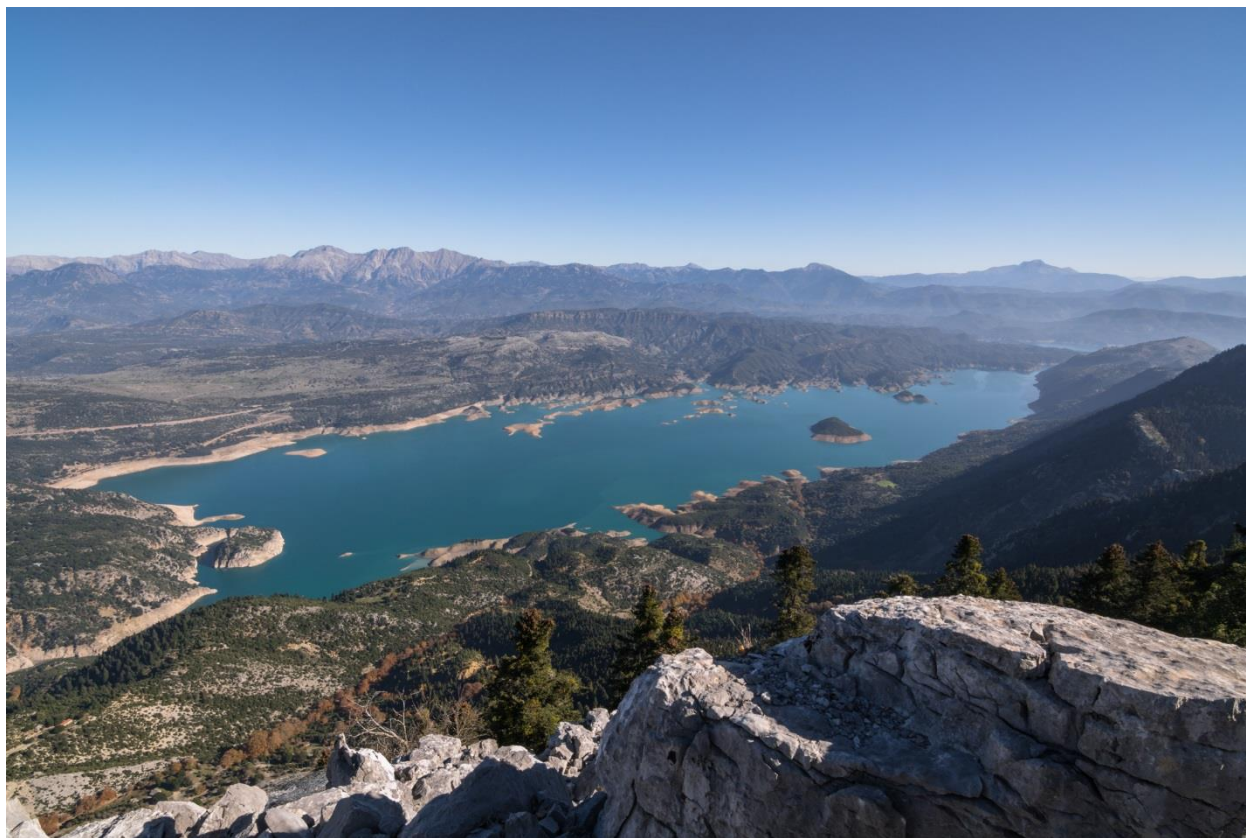

Τεχνητή λίμνη Καστρακίου

Ο ποταμός Ίναχος πηγάζει μεταξύ του Μακρυνόρους και των όρεων του Βάλτου, ρέει με νότια κατεύθυνση και καταλήγει στο βόρειο άκρο της τεχνητής λίμνης Καστρακίου. Ο σταθμός του Καστρακίου εκμεταλλεύεται τις εκροές του ΥΗΣ των Κρεμαστών καθώς επίσης και τα νερά του Ινάχου ο οποίος εκβάλλει στον ταμιευτήρα του έργου, ωφέλιμης χωρητικότητας 90 εκ. κ.μ. Τα νερά της σκέπασαν τα χωριά Μαλατείκο και Μπαμπαλιό οι κάτοικοι των οποίων στη μεγάλη τους πλειοψηφία μετανάστευσαν σε γειτονικές περιοχές ενώ λιγότεροι ανασυγκρότησαν σε παραλίμνιες περιοχές κοινότητες και οικισμούς. Η γεωμορφολογία του σημείου στην περιοχή της λίμνης που βρίσκεται στο δήμο Αμφιλοχίας (τρίγωνο Ποδογορά, Μπαμπαλιού, Μαλατείκο) δημιουργεί ένα σπάνιο τοπίο με αμέτρητα μικρά φιόρδ που μαγνητίζουν το βλέμμα και τις αισθήσεις.

Η λίμνη Καστρακίου και η δημόσια μνήμη

Η εγκατάσταση των Ελλήνων του Πόντου στην ελληνική επικράτεια μετά τον ξεριζωμό του 1922 οδήγησε τους κατοίκους της Κεπέκκλησιας - Πόντου το Νοέμβριο του ίδιου έτους πρόσφυγες στην Αμφιλοχία. Στις 24 Σεπτεμβρίου 1923 αυτοί που αποβιβάστηκαν στην Αμφιλοχία έχοντας διαμείνει για ένα περίπου χρόνο σε αυτή και στο χωριό Σαρδίνια, προχώρησαν ανατολικά και κατέληξαν να κατοικήσουν πολύ κοντά στον ποταμό Ίναχο ανάμεσα στα χωριά Μαλατείκο, Βαρετάδα, Αμοργιανοί, Ποδογορά και Καστράκι. Η τοποθεσία στην οποία αποφάσισαν να εγκατασταθούν οι κάτοικοι της Κεπέκκλησιας και της περιοχής της, ήταν κατάφυτη από δένδρα και σταδιακά άρχισαν να οικοδομούν τα νέα τους σπίτια. Στην αρχή ο οικισμός ονομάστηκε Νέα Κεπέκκλησια σύντομα όμως άλλαξαν γνώμη και τον ονόμασαν

Μπαμπαλιό. Το 1924 θεμελιώνουν τον θρησκευτικό ναό αφιερωμένο στους Αγίους Ταξιάρχες. Ο νέος οικισμός δεν άργησε να προοδεύσει και το 1930 αποτέλεσε ήδη χωριστή κοινότητα. Οι ίδιοι φρόντισαν να φτιάξουν δρόμο χτίζοντας παράλληλα και Σχολείο. Η πρόοδος που γνώρισε το χωριό αποτυπώνεται και στο γεγονός ότι μέχρι τον Δεκέμβριο του 1967 είχε την έδρα του ο Σταθμός Χωροφυλακής και μέχρι το 1970 το Αγροτικό Ιατρείο. Η κατασκευή εξάλλου υδραγωγείου ήταν το πρώτο έργο ύδρευσης σε χωριό της επαρχίας Βάλτου.

Τον Οκτώβριο του 1967, θεμελιώθηκε το φράγμα στο Καστράκι και σε ενάμισι χρόνο είχε ολοκληρωθεί. Στις 19 Ιανουαρίου 1969, το φράγμα έκλεισε και τα νερά του Αχελώου άρχισαν να σχηματίζουν τη λίμνη. Ο κάμπος του Μπαμπαλιού σε λίγο σκεπάστηκε από τα νερά. Η εκκλησία των Ταξιαρχών και το νεκροταφείο και άλλα κτίσματα του Κάτω Μαχαλά και εύφορα χωράφια καλύφθηκαν από τα νερά. Ο δρόμος που οδηγούσε στην Ποδογορά δεν υπήρχε πια. Το 1975, οι κάτοικοι που παρέμειναν στο χωριό, συμφώνησαν να κτιστεί νέος οικισμός στη θέση Καρούλα, δυτικά της λίμνης και του παλιού χωριού. Αμέσως άρχισε το χτίσιμο των νέων σπιτιών. Από την άνοιξη έως το χειμώνα του 1978, περί τις είκοσι οικογένειες εγκαταστάθηκαν στο νέο οικισμό, διατηρώντας την ονομασία Μπαμπαλιό που ταύτισε την εξέλιξή του με την ιστορία της τεχνητής λίμνης Καστρακίου.

Τα ιστορικά στοιχεία αντλήθηκαν από το έργο του Κώστα Δημ. Κονταξή, *Της προσφυγιάς η μοίρα*, Εκδόσεις Ίφιτος, Αγρίνιο 2005.

Πηγή: Δήμος Αμφιλοχίας